עין משפט
נר מצוה

סג א מיי׳ פ״ה מהלכות מעשה הקרבנות הלכה ו ופ״ז מהלכות תמידין הלכה י:

סד ב מיי׳ פ״ד מהל׳ תמידין הלכה ו:

ג [טור ס״ח סימן מח וש״ע שם]:

סה ד מיי׳ שם פ״ו הלכה ל:

ורמינהו מי שזכה בדישון מזבח הפנימי ומי שזכה במנורה וכו׳. לפ הוה צריך לאתויי מי שזכה בדישון הפנימי אלא מי שזכה במנורה וקטורת כי היכי דלא מייתי הכא מי שזכה לתרוס מזבח החיצון ומי שזכה באברים דקתני התם אלא נקט חדא לעיל מיניה דהיינו דישון מזבח הפנימי שנפנית נסמוך להם לאתויי מי שזכה במנורה וקטורת דנקבל מיירי דדישון מזבח הפנימי אינו אלא נקבל ומתני׳ דהכא נמי נקבל מיירי והכי נמי הוה מצי לאקשויי דנמתני׳ קתני זריקת דם תמיד ברישא ונמסר תמיד (דף ל:) קתני ברישא מי שזכה בדישון מזבח הפנימי והדר מי שזכה במנורה והדר קתני שחיטת התמיד וקבלת דמו וזריקתו והדר העלאת אברים לכבש והדר קטורת והדר הקטרת אברים והעלאתן מכבש למזבח וכי מצי רבי שמעון לית ליה המפה היא אז הכל מתוקן ומנרות דקתני התם ברישא צפונית נותן מזרחה צפונה מערבית דרומית נותן מערבה ואחר כך נותן דרומה אלא אמר ר׳ יוחנן מאן תנא סדר יומא רבי שמעון איש המצפה הוא ורמי סדר יומא אסדר יומא דתנן [ב]פיים השני מי שוחט מי זורק מי מדשן מזבח הפנימי ומי מדשן את המנורה ומי מעלה אברים לכבש פיים השלישי חדשים לקטורת בואו והפיסו אמר אביי לא קשיא כאן בהטבת שתי נרות למימרא דבקטורת מפסיק להו והא [ג]אביי מסדר מערכה משמיה דגמרא בדם[ו] התמיד מפסיק להו אמרי לא קשיא ההיא לאבא שאול הא לרבנן דתניא לא ייטיב את הנרות ואח״כ [ד]יקטיר אלא יקטיר ואחר כך ייטיב [ה] אבא שאול אומר מטיב ואחר כך מקטיר מאי טעמא דאבא שאול דכתיב [ו]בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות והדר יקטירנה ורבנן מאי קאמר רחמנא בעידן שיטעיל רשע גבעולין ויזה. כלומר כדי שיטעילם בהן בתחילה שיהא בה להתיז ממנה: (ג) **כל מי שזכה כו׳.** שלא משניות הן בסדר התמיד סדורות זו אחר זו כסדר (ד) עבודתו מי שזכה לפייס בדישון מזבח הפנימי נוטל את וכו׳ וכשפייס סדר מעשה הדישון נקט בתריה מי שזכה במנורה נוטל את הטוני כו׳ ומפרש מעשה הטבת נרות וחוזר ושונה מי שזכה בקטורת ומפרש הלכותיו אלמא כך סידרן: **מאן תנא סדר יומא דתני רבי שמעון היא המצפה הוא.** דאמר לעיל מי שזכה במנורה וקטורת דנקבל מיירי ומתני׳ דהכא נמי נקבל מיירי והכי נמי הוה מצי לאקשויי דנמתני׳ קתני זריקת דם תמיד ברישא ומסר תמיד בסוף ולא מיתוקמי אלא כרבי שמעון איש המצפה דאמר רב הונא מאן תנא תמיד רבי שמעון היא דתנן [ג]בא לו לקרן מזרחית צפונית [ו] נותן מזרחה צפונה מערבית דרומית נותן מערבה דרומה ותני עלה רבי שמעון איש המצפה משנה בתמיד מזרחית צפונית נותן מזרחה צפונה מערבית דרומית נותן מערבה ואחר כך נותן דרומה אלא אמר ר׳ יוחנן מאן תנא סדר יומא רבי שמעון איש המצפה הוא ורמי סדר יומא אסדר יומא דתנן [ב]פיים השני מי שוחט מי זורק מי מדשן מזבח הפנימי ומי מדשן את המנורה ומי מעלה אברים לכבש פיים השלישי חדשים לקטורת בואו והפיסו אמר אביי לא קשיא כאן בהטבת שתי נרות למימרא דבקטורת מפסיק להו והא [ג]אביי מסדר מערכה משמיה דגמרא בדם[ו] התמיד מפסיק להו אמרי לא קשיא ההיא לאבא שאול הא לרבנן דתניא לא ייטיב את הנרות ואח״כ [ד]יקטיר אלא יקטיר ואחר כך ייטיב [ה] אבא שאול אומר מטיב ואחר כך מקטיר מאי טעמא דאבא שאול דכתיב [ו]בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות והדר יקטירנה ורבנן מאי קאמר רחמנא בעידן

ראשי גבעולין ויזה אביי אמר אפילו תימא ר״ע [ו]דעביד עבודה כוליה יומא ולפניא מדו עליה וטביל ועביד הערב השמש: ומקטיר את הקטורת ומטיב את הנרות: אלמא קטורת ברישא והדר נרות ורמינהו [ז]מי שזכה בדישון מזבח הפנימי ומי שזכה במנורה ומי שזכה בקטורת אמר רב הונא מאן תנא תמיד רבי שמעון איש המצפה הוא והא איפכא שמעינן ליה דתנן [ג]בא לו לקרן מזרחית צפונית [ו] נותן מזרחה צפונה מערבית דרומית נותן מערבה דרומה ותני עלה רבי שמעון איש המצפה משנה בתמיד מזרחית צפונית נותן מזרחה צפונה מערבית דרומית נותן מערבה ואחר כך נותן דרומה אלא אמר ר׳ יוחנן מאן תנא סדר יומא רבי שמעון איש המצפה הוא ורמי סדר יומא אסדר יומא דתנן [ב]פיים השני מי שוחט מי זורק מי מדשן מזבח הפנימי ומי מדשן את המנורה ומי מעלה אברים לכבש פיים השלישי חדשים לקטורת בואו והפיסו אמר אביי לא קשיא כאן בהטבת שתי נרות למימרא דבקטורת מפסיק להו והא [ג]אביי מסדר מערכה משמיה דגמרא בדם[ו] התמיד מפסיק להו אמרי לא קשיא ההיא לאבא שאול הא לרבנן דתניא לא ייטיב את הנרות ואח״כ [ד]יקטיר אלא יקטיר ואחר כך ייטיב [ה] אבא שאול אומר מטיב ואחר כך מקטיר מאי טעמא דאבא שאול דכתיב [ו]בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות והדר יקטירנה ורבנן מאי קאמר רחמנא בעידן

ההיא לאבא שאול וכו׳. לעיל כי קאמר מאן תנא יומא רבי שמעון היא המצפה היא הוה מצי למימר מאן תנא תמיד אלא שאול היא דלעיל אמתניתין דיומא ומתניתין דיומא כרבנן דלעיל עליה ור״ל דניחא ליה לומר להזכיר שם התנא דמתניתין דהיינו רבי שמעון היא המצפה ועוד משום דמסכחן ליה בהדיא לתנא דלעיל אלא אמר אביי לא קשיא כאן בהטבת שתי נרות כו׳. מדלא קאמר לא קשיא כאן בהטבת שתי נרות ואידך מתניתין דמקדים הנירות לקטורת להטבת שתי נרות ואידך מתניתין דמקדים הנירות לקטורת משמיה דרבי יוחנן מרומיה דמתניתין להכי נקט נמי הכי דמתניתין להכי נקט נמי הכי דמתניתין דמתמיד בחמש נרות ונראה לי לפרושי מי הוי משני הכי אלמא לא קשיא כאן בהטבת שתי נרות כאן בהטבת חמש נרות למימרא דבקטורת מפסיק להו והא [ה]אביי מסדר מערכה משמיה דגמרא בדם[ו] התמיד מפסיק להו אמרי לא קשיא ההיא לאבא שאול הא לרבנן דתניא לא ייטיב את הנרות ואח״כ [ד]יקטיר אלא יקטיר ואחר כך ייטיב [ה] אבא שאול אומר מטיב ואחר כך מקטיר מאי טעמא דאבא שאול דכתיב [ו]בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות והדר יקטירנה ורבנן מאי קאמר רחמנא בעידן

קול בעזרה שנאמר (דף כו.) מעולם לא שנה בה חדש לפי שהיתה מעשרת שנאמר ישימו קטורה באפך (דברים לג) וכתיב בתריה ברך ה׳ חילו. מ״מ שמעינן מינה הטבת הנרות קודמת לקטורת: **כלן בהטבת שתי נרות וכו׳.** לקמן בפ׳ שלישי (דף לג.) תמרינן שמפסיק בהטבת הנרות משהטיב חמש פוסק וממתין עד שנעשה עבודה אחרת בתמיד ומזבח ומטיב שתים ופליגי הכא שאול ורבנן היכא דאמר לעיל אמר רבי שמעון היא המצפה ועוד משום דמסכחן ליה בהדיא לתנא דלעיל אלא אמר אביי לא קשיא כאן בהטבת שתי נרות כאן בהטבת חמש נרות למימרא דבקטורת מפסיק להו והיכא דאמר לעיל דניחא ליה לומר להזכיר שם התנא דמתניתין דהיינו רבי שמעון היא המצפה ועוד משום דמסכחן ליה בהדיא לתנא דלעיל ממתניתין דתמיד דקתני התם ברישא צפונית נותן מזרחה צפונה מערבית דרומית נותן מערבה ואחר כך נותן דרומה אלא אמר ר׳ יוחנן מאן תנא סדר יומא רבי שמעון איש המצפה הוא ורמי סדר יומא אסדר יומא דתנן [ב]פיים השני מי שוחט מי זורק מי מדשן מזבח הפנימי ומי מדשן את המנורה ומי מעלה אברים לכבש פיים השלישי חדשים לקטורת בואו והפיסו אמר אביי לא קשיא כאן בהטבת שתי נרות כאן בהטבת חמש נרות למימרא דבקטורת מפסיק להו והא [ה]אביי מסדר מערכה משמיה דגמרא בדם[ו] התמיד מפסיק להו אמרי לא קשיא ההיא לאבא שאול הא לרבנן דתניא לא ייטיב את הנרות ואח״כ [ד]יקטיר אלא יקטיר ואחר כך ייטיב [ה] אבא שאול אומר מטיב ואחר כך מקטיר מאי טעמא דאבא שאול דכתיב [ו]בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות והדר יקטירנה ורבנן מאי קאמר רחמנא בעידן

(דף כד:) מפרש למה מפרידין וחוזרין ומספין כדי שתהא הרגש קול בעזרה שנאמר (תהלים נה) בפלג ילכון ברגש: **חדשים.** כהנים שלא הקטירו קטרת מימיהם יתקבצו כולן לכאן לגורל הקטורת אבל לא ישנים לאחר לקמן (דף כו.) מעולם לא שנה בה חדש לפי שהיתה מעשרת שנאמר ישימו קטורה באפך (דברים לג) וכתיב בתריה ברך ה׳ חילו. מ״מ שמעינן מינה הטבת הנרות קודמת לקטורת: **כלן בהטבת שתי נרות וכו׳.** לקמן בפ׳ שלישי (דף לג.) תמרינן שמפסיק בהטבת הנרות משהטיב חמש פוסק וממתין עד שנעשה עבודה אחרת בתמיד ומזבח ומטיב שתים ופליגי הכא שאול ורבנן היכא דאמר לעיל אמר רבי שמעון היא המצפה ועוד משום דמסכחן ליה בהדיא לתנא דלעיל ממתניתין דתמיד דקתני התם ברישא צפונית נותן מזרחה צפונה מערבית דרומית נותן מערבה ואחר כך נותן דרומה אלא אמר ר׳ יוחנן מאן תנא סדר יומא רבי שמעון איש המצפה הוא ורמי סדר יומא אסדר יומא דתנן [ב]פיים השני מי שוחט מי זורק מי מדשן מזבח הפנימי ומי מדשן את המנורה ומי מעלה אברים לכבש פיים השלישי חדשים לקטורת בואו והפיסו אמר אביי לא קשיא כאן בהטבת שתי נרות כאן בהטבת חמש נרות למימרא דבקטורת מפסיק להו והא [ה]אביי מסדר מערכה משמיה דגמרא בדם[ו] התמיד מפסיק להו אמרי לא קשיא ההיא לאבא שאול הא לרבנן דתניא לא ייטיב את הנרות ואח״כ [ד]יקטיר אלא יקטיר ואחר כך ייטיב [ה] אבא שאול אומר מטיב ואחר כך מקטיר מאי טעמא דאבא שאול דכתיב [ו]בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות והדר יקטירנה ורבנן מאי קאמר רחמנא בעידן

(דף כד:) מפרש למה מפרידין וחוזרין ומספין כדי שתהא הרגש קול בעזרה שנאמר (תהלים נה) בפלג ילכון ברגש: **חדשים.** כהנים שלא הקטירו קטרת מימיהם יתקבצו כולן לכאן לגורל הקטורת אבל לא ישנים לאחר לקמן (דף כו.) מעולם לא שנה בה חדש לפי שהיתה מעשרת שנאמר ישימו קטורה באפך (דברים לג) וכתיב בתריה ברך ה׳ חילו. מ״מ שמעינן מינה הטבת הנרות קודמת לקטורת: **כלן בהטבת שתי נרות וכו׳.** לקמן בפ׳ שלישי (דף לג.) תמרינן שמפסיק בהטבת הנרות משהטיב חמש פוסק וממתין עד שנעשה עבודה אחרת בתמיד ומזבח ומטיב שתים ופליגי הכא שאול ורבנן היכא דאמר לעיל אמר רבי שמעון היא המצפה ועוד משום דמסכחן ליה בהדיא לתנא דלעיל ממתניתין דתמיד דקתני התם ברישא צפונית נותן מזרחה צפונה מערבית דרומית נותן מערבה ואחר כך נותן דרומה אלא אמר ר׳ יוחנן מאן תנא סדר יומא רבי שמעון איש המצפה הוא ורמי סדר יומא אסדר יומא דתנן [ב]פיים השני מי שוחט מי זורק מי מדשן מזבח הפנימי ומי מדשן את המנורה ומי מעלה אברים לכבש פיים השלישי חדשים לקטורת בואו והפיסו אמר אביי לא קשיא כאן בהטבת שתי נרות כאן בהטבת חמש נרות למימרא דבקטורת מפסיק להו והא [ה]אביי מסדר מערכה משמיה דגמרא בדם[ו] התמיד מפסיק להו אמרי לא קשיא ההיא לאבא שאול הא לרבנן דתניא לא ייטיב את הנרות ואח״כ [ד]יקטיר אלא יקטיר ואחר כך ייטיב [ה] אבא שאול אומר מטיב ואחר כך מקטיר מאי טעמא דאבא שאול דכתיב [ו]בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות והדר יקטירנה ורבנן מאי קאמר רחמנא בעידן

אמר אביי לא קשיא כאן בהטבת שתי נרות כו׳. מדלא קאמר לא קשיא כאן בהטבת חמש נרות למימרא דבקטורת מפסיק להו אמרי לא קשיא כאן בהטבת שתי נרות כאן בהטבת חמש נרות למימרא דבקטורת מפסיק להו והא [ה]אביי מסדר מערכה משמיה דגמרא בדם[ו] התמיד מפסיק להו אמרי לא קשיא ההיא לאבא שאול הא לרבנן דתניא לא ייטיב את הנרות ואח״כ [ד]יקטיר אלא יקטיר ואחר כך ייטיב [ה] אבא שאול אומר מטיב ואחר כך מקטיר מאי טעמא דאבא שאול דכתיב [ו]בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות והדר יקטירנה ורבנן מאי קאמר רחמנא בעידן

מי שזכה במנורה נוטל את הטוני כו׳ ומפרש מעשה הטבת נרות וחוזר ושונה מי שזכה בקטורת ומפרש הלכותיו אלמא כך סידרן: **מאן תנא סדר יומא דתני רבי שמעון היא המצפה הוא.** דאמר לעיל מי שזכה במנורה וקטורת דנקבל מיירי ומתני׳ דהכא נמי נקבל מיירי והכי נמי הוה מצי לאקשויי דנמתני׳ קתני זריקת דם תמיד ברישא ומסר תמיד בסוף ולא מיתוקמי אלא כרבי שמעון איש המצפה דאמר רב הונא מאן תנא תמיד רבי שמעון היא המצפה הוא והא איפכא שמעינן ליה דתנן [ג]בא לו לקרן מזרחית צפונית [ו] נותן מזרחה צפונה מערבית דרומית נותן מערבה דרומה ותני עלה רבי שמעון איש המצפה משנה בתמיד מזרחית צפונית נותן מזרחה צפונה מערבית דרומית נותן מערבה ואחר כך נותן דרומה אלא אמר ר׳ יוחנן מאן תנא סדר יומא רבי שמעון איש המצפה הוא ורמי סדר יומא אסדר יומא דתנן [ב]פיים השני מי שוחט מי זורק מי מדשן מזבח הפנימי ומי מדשן את המנורה ומי מעלה אברים לכבש פיים השלישי חדשים לקטורת בואו והפיסו אמר אביי לא קשיא כאן בהטבת שתי נרות כאן בהטבת חמש נרות למימרא דבקטורת מפסיק להו והא [ה]אביי מסדר מערכה משמיה דגמרא בדם[ו] התמיד מפסיק להו אמרי לא קשיא ההיא לאבא שאול הא לרבנן דתניא לא ייטיב את הנרות ואח״כ [ד]יקטיר אלא יקטיר ואחר כך ייטיב [ה] אבא שאול אומר מטיב ואחר כך מקטיר מאי טעמא דאבא שאול דכתיב [ו]בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות והדר יקטירנה ורבנן מאי קאמר רחמנא בעידן

חדשים השני. נפייסין ללקמן (שם.) לזירי נסדר מרבע פייסות שהיו שם בכל יום וקתני נתמיפת קיבוץ פייס שני היו מפייסין שלש עשרה עבודות: **מי שוחט ומי זורק.** את דמו ומי מדשן מזבח הפנימי ומי מעלה אברי תמיד לכבש וסודרן זומן עליו ואחר כך מעלן משם למזבח משום ברוב עם הדרת מלך ומונה והולך שלש עשרה ומתפרדין וחוזרין ונמספין לאחר שעה ומכריזין לפיים שליחי כלומר נתמיפה שליחים ולקמן (דף כד:) מפרש למה מתפרדין וחוזרין ונמספין כדי שתהא הרגש קול בעזרה שנאמר (תהלים נה) בפלג ילכון ברגש: **חדשים.** כהנים שלא הקטירו קטרת מימיהם יתקבצו כולן לכאן לגורל הקטורת אבל לא ישנים לאחר לקמן (דף כו.) מעולם לא שנה בה חדש לפי שהיתה מעשרת שנאמר ישימו קטורה באפך (דברים לג) וכתיב בתריה ברך ה׳ חילו. מ״מ שמעינן מינה הטבת הנרות קודמת לקטורת: **כלן בהטבת שתי נרות וכו׳.** לקמן בפ׳ שלישי (דף לג.) תמרינן שמפסיק בהטבת הנרות משהטיב חמש פוסק וממתין עד שנעשה עבודה אחרת בתמיד ומזבח ומטיב שתים ופליגי הכא שאול ורבנן היכא דאמר לעיל אמר רבי שמעון היא המצפה ועוד משום דמסכחן ליה בהדיא לתנא דלעיל ממתניתין דתמיד דקתני התם ברישא צפונית נותן מזרחה צפונה מערבית דרומית נותן מערבה ואחר כך נותן דרומה אלא אמר ר׳ יוחנן מאן תנא סדר יומא רבי שמעון איש המצפה הוא ורמי סדר יומא אסדר יומא דתנן [ב]פיים השני מי שוחט מי זורק מי מדשן מזבח הפנימי ומי מדשן את המנורה ומי מעלה אברים לכבש פיים השלישי חדשים לקטורת בואו והפיסו אמר אביי לא קשיא כאן בהטבת שתי נרות כאן בהטבת חמש נרות למימרא דבקטורת מפסיק להו והא [ה]אביי מסדר מערכה משמיה דגמרא בדם[ו] התמיד מפסיק להו אמרי לא קשיא ההיא לאבא שאול הא לרבנן דתניא לא ייטיב את הנרות ואח״כ [ד]יקטיר אלא יקטיר ואחר כך ייטיב [ה] אבא שאול אומר מטיב ואחר כך מקטיר מאי טעמא דאבא שאול דכתיב [ו]בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות והדר יקטירנה ורבנן מאי קאמר רחמנא בעידן

תורה אור השלם

1. וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: שמות ל ז

הגהות הב״ח

(א) גמ׳ ונותן מזרחה כו׳ ונותן מערבה וכו׳: (ב) שם אפילו תימא. (ג) רש״י ד״ה מי שזכה כ״ב ע״ב דף ל״ג. (ד) בא״ד כסדר עבודתן מי שזכה לפייס בדישון מזבח הפנימי ונכנס ונטל את הטני וכו׳ מי שזכה במנורה נכנס וכו׳ ומפרש מעשה כ״ל ומי׳ נוטל את הטני ממקח: (ה) שם ד״ה והא דאיירי שמעינן לי׳ לתנא דאיידי בפלוגתייהו דשמעינן ליה דפליג כ״ל:

מוסף רש״י

ראשי גבעולין. של חוט ולא שיפסוק בקיטום (נדה ט.). **מי שוחט.** את התמיד (לקמן כה.). **חדשים לקטורת.** כך היו מכריזין קול בעזרה (לקמן כו.). **אביי מסדר מערכה.** מנה סדר עבודות של כל יום ויום, משמיה דגמרא. דכולהי יומי סיפה דלגבן דמי מדרש (לקמן לג.).

תום׳ ישנים

(המשך) (בגוגע) [בנוסח] יין לנוגע ואוכל בפניהם לא היה כתוב כיצוע ובנוסח היה כתוב. ועוד י״ל דיין לנוגע לא היה כתוב אבל מקום לנוגע לא מוקמינן ליה בנוגע מי לא בנוסח [ד]ולא כתוב נוגע, והא [ד]לא כתוב היה כתוב בנגדים לא מצינו לכתבו, דממילא מיתוקם בנוסח הכתוב בתורה, אבל מזה למה כתוב בו כיצוע בנגדים בתחם מי מוקמת ליה בנוגע, להכי מייתר לכתוב בו כיצוע בנגדים להוכיח דמשמעי בנוסח.

מאן תנא תמיד רבי שמעון בו׳ והא שמעינן ליה אידכא. תימא דלכ הוצע [מלין] הוה סליק מדעתיה. ופ״ה ר״ת למאן כי כן דלכ התלמוד וכן מצינו בעירובין בריש פ׳ חלון [בתר ע] גבי מאן תנא דהלכות ר׳ יוסי היא, והיו יודעין דמיירי הני תנאי שהן מביאין בהך מילתא, והיו סבורים שתמרו בענין אחר ממה שתמרו, וכשנועדה הבריית בבית המדרש הקשה על דבריהם ותירלו תמורתם אחריכם. (**אבי אמר**) [**אמר אבי**] **לא קשיא כאן בהטבת שתי נרות כו׳.** ופ״ה תמלי לן מאי הכי על קושיא דתמיד מיומא דהכא דתמיד נרות בריצה בהטבת [חמש נרות והך דיומא בהטבת] שתי נרות. ופ״ה דתמיד מוכח שקף הטבת שתי נרות שהיתה קודם היתה קודם קטורת, דתנן התם קודם פרק שלישי מי שזכה בדישון מזבח הפנימי כו׳ מי זכה לו בדישון המנורה ככה ומלמ שתי נרות המזרחיים דולקות מדלק את השחר ומניח את הנר, מלמד שכבו מחר ומלילק כו׳, ופתר הכי תני סדר התמיד ולא היו כופפין (מנורה) [את הטלה] כו׳, וכל סדר הולכתו, והדר תני התלו עולין כו׳ מי זכה בדישון המנורה ככה ומלמ שתי נרות מזרחיות דולקות מדלק כו׳ מי זכה בקטורת כו׳ מלמד להכניע קדוש לקטורת. ומיהו כיון דיעד פלוגתא דשאול ורבנן הוה מצי לשנויי הא מצא שאול והא רבנן דסדר יומא כרבנן דפליג שאול, מלמד שלא נתנה קטורת אלא על שתי נרות בלבד ולא על חמש ולא על שבע ולא על שש ולא על ארבע ולא על שלש ולא על שתים ולא על אחת, אלא על שתי נרות בלבד. ופ״ה דלא מייתי הכא מי שזכה לתרוס מזבח החיצון ומי שזכה באברים דקתני התם אלא נקט חדא לעיל מיניה דהיינו דישון מזבח הפנימי שנפנית נסמוך להם לאתויי מי שזכה במנורה וקטורת דנקבל מיירי דדישון מזבח הפנימי אינו אלא נקבל ומתני׳ דהכא נמי נקבל מיירי והכי נמי הוה מצי לאקשויי דנמתני׳ קתני זריקת דם תמיד בריצה ומסר תמיד (דף ל:) קתני בריצה מי שזכה בדישון מזבח הפנימי והדר מי שזכה במנורה והדר קתני שחיטת התמיד וקבלת דמו וזריקתו והדר העלאת אברים לכבש והדר קטורת והדר הקטרת אברים והעלאתן מכבש למזבח וכי מצי רבי שמעון לית ליה המפה היא אז הכל מתוקן ומנרות דקתני התם בריצה צפונית נותן מזרחה צפונה מערבית דרומית נותן מערבה ואחר כך נותן דרומה אלא אמר ר׳ יוחנן מאן תנא סדר יומא רבי שמעון איש המצפה הוא ורמי סדר יומא אסדר יומא דתנן [ב]פיים השני מי שוחט מי זורק מי מדשן מזבח הפנימי ומי מדשן את המנורה ומי מעלה אברים לכבש פיים השלישי חדשים לקטורת בואו והפיסו אמר אביי לא קשיא כאן בהטבת שתי נרות כאן בהטבת חמש נרות למימרא דבקטורת מפסיק להו והא [ה]אביי מסדר מערכה משמיה דגמרא בדם[ו] התמיד מפסיק להו אמרי לא קשיא ההיא לאבא שאול הא לרבנן דתניא לא ייטיב את הנרות ואח״כ [ד]יקטיר אלא יקטיר ואחר כך ייטיב [ה] אבא שאול אומר מטיב ואחר כך מקטיר מאי טעמא דאבא שאול דכתיב [ו]בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות והדר יקטירנה ורבנן מאי קאמר רחמנא בעידן